

Økumenisk teologi og undervisning

Rapport fra studieseminar

Nordisk Institutt for Misjonsforskning og Økumenisk Forskning (NIMØ) arrangerte sin studieweekend på Lärkkulla stiftsgård i Finland i dagene 22.-24. august, med temaet «Ecumenical theology and ecumenical learning in Nordic countries». NIMØ fungerer først og fremst som organ for kontakt og informasjon, og koordinering av samarbeid mellom nordiske institusjoner som arbeider med økumenikk og misjonsforskning.

Hensikten med seminaret denne gangen var dels å få oversikt over hvorledes økumenikk som fag fungerer i de forskjellige nordiske land, både økumenisk forskning og undervisning, dels å gjennomtenke hvorledes faget kan integreres bedre i kirkenes liv og i den teologisk utdanning.

De regionale rapportene fra Finland, Norge og Sverige (Danmark var ikke representert) ga bildet av et fag med mangfold, men likevel med store mangler. Dette var noe av bakgrunnen for forslaget til NIMØs årsmøte om å sende brev til alle teologiske institusjoner med oppfordring om å legge større vekt på undervisning i økumenikk.

Ved siden av regionalrapportene kastet to foredrag lys over spesielle sider av økumenisk teologi. Professor Tuomo Mannermaa fra Finland tok oss inn i sitt teologiske verksted og delte noen av sine erfaringer og innsikter fra dialogen mellom ortodokse og lutherske teologer. Hans «økumeniske bemerkninger» dreide seg som sentralpunktene i de to kirkenes teologi: den lutherske rettferdiggjørelseslære og den ortodokse lære om guddommeliggjørelsen (*theosis, theopoiesis*). På tross av radikale forskjeller mente han å finne et egnet ståsted for samtale i den lutherske vektlegging på at i troen er Kristus selv tilstede (*in ipsa fide Christus adest*). Dette motivet rommer noe av intensjonen i den ortodokse læren om guddommeliggjørelsen, hevdet Mannermaa. Ja, rettferdiggjørelsen forstått som delaktighet i det guddommelige liv i Kristus, kan tolkes som en slags guddommeliggjørelseslære. På denne måten viste Mannermaa hvorledes den finske kirke på en spesiell måte kan fungere som formidler mellom luthersk og ortodoks fromhet og teologi.

Et annet perspektiv ble tegnet opp av rektor Peder A. Eidberg fra Norge. Utfra hans frikirkelige ståsted påpekte han frikirkenes problemer og spesielle bidrag til økumenisk teologi. Økumenikk må dreie seg om de fundamentale spørsmål, hevdet han. Økumenikken må ha Bibelen som basis, men må samtidig være upolemisk og bevege seg fra frontlinjene til det som er felles. Hensikten er ikke å fjerne de konfesjonelle rammene, men målet må alltid være å tjene den verdensvide proklamasjon av evangeliet. Akkurat som frikirkene i sin undervisning legger vekt på å kombinere teori og praksis, må økumenisk undervisning og forskning gå sammen med økumenisk erfaring, hevdet Eidberg.

Årsmøtets rapport vil etter planen bli publisert i *Ekumenisk orientering*. Neste års møte vil holdes i Stavanger.

N. R. T.